

Bemutatkozunk

Kamarás Klára: Pécsen születtem, és ott éltem tanulmányaim befejezéséig. 1955-ben végeztem a Tanárképző Főiskolán, azóta Letenyén tanítottam, mint matematika–fizika–rajz szakos tanár. Gyerekkoromtól vonzott az alkotómunka, de a vidéki elzártságából nem találtam utat az érvényesüléshez.

Az Internet nyitotta meg számomra a lehetőséget, hogy bemutassam festői–írói–költői alkotásaimat.

Bodó Csiba Gizella: Miskolcon születtem. A 60-at betöltöttem, a Sodrásban 2006 c. kötetben megjelentem, verseimet másnak szinte csak akkor mutattam, amikor az 50-et meghaladtam, s biztatásra folytattam.

Írásaimban ott van az életem – a meghatározó zalai nyarak, a természet csodálata, minden élet csodálat, az elmúlás törvénye. S mivel lassan két évtizede egyedül maradtam, mindezek kiírása, megvallása segít a hétköznapokon.

A könyveim a „gyermekeim”, idén született meg a 10. Megjelentem a Klaris Antológiákban, a Klaris irodalmi lapban – verseimmel, fotóimmal. Ha tehettem, utaztam, amit láttam, megírtam. S ha a sors engedi, ezt szeretném folytatni: írni, írni, írni – fotózni, pihenésképpen mindezt üvegfestéssel színesíteni. S mivel mindig inkább elbújtam, már „Szeretném magam megmutatni”...

Szabolcsi Erzsébet: ...Lyukas zsebű senki vagyok, de virágokból szőtt álmok közt terelgetem hétköznapjaim báránnyelűit. Zengő zivatarban barlangba búvok, napsugaras nyárban friss forrásvízzel hűtöm forró homlokom. Kapkodok szálló hópihék után, s pillangószárnyon csapongnak gondolataim... 1954. április 12-én születtem Sátoraljaújhelyen, a Zemplén szívében. Gyermekkoromtól kezdve minden érdekelt, ami a természettel és a művészetekkel kapcsolatos. Magyar-latin

szakon végeztem a Kossuth Lajos Tudományegyetemen, harminc éve tanárként dolgozom. A Kunszentmiklósi Református Kollégiumban tanítok. Három fiam van és egy lányunokám. Édesapám sokoldalúsága volt a példa előttem, hogy képezsem magam, és próbáljak alkotni. Szeretem megörökíteni azt, ami tetszik nekem, képpel, hanggal, verssel. Talán néha sikerül... ilyenkor jó élni...

Hanyecz István (Stefanicus Hungaricus Firkász): 1946. december 25-én Garán születtem. Házasságot 1971-ben kötöttem Lám Etelkával. Nehéz, embert próbáló évek következtek. 1978 óta élünk Svédországban. Ma mint nyugdíjas, irodalmat, sportot szerető ember élem hétköznapjaim. Az írás gondolta lassan érett meg bennem. Hangos gondolatim, az írott szót, a verselést, ca.1990 óta művelem, kb. hat éve kapcsolódtam be a „firkáim” révén különböző magyar Honlapok életébe. A Barátok Verslista tagja vagyok. 2005-ben jelent meg önálló kötetem, címe: Napfogyatkozás Etelkával a Duna partján

Kiss Angéla (Mimangi): Minden „művészelkületű” tudja, hogy rengeteget lehet tanulni izgalmas olvasmányokból. Akár egy kiállítás képei – akár egy színházi jelenet nagyon szép kellemes elmélyülése észrevétlenül telepszik hangulatunkra, fényt lop az életünkbe. Persze sok minden befolyással lehet hétköznapi gondolatainkra, tetteinkre. Leírni biztosan nem lehet minden gondolatot, érzést. Úgy gondolom, hogy írásaim – amatőr szinten is – tükrözik személyiségemet, hangulatvilágomat. „Minden embernek szüksége van valamilyen célra az életben, amit tiszteletben tart és büszke, hogy dolgozik érte, mert csak így maradhat egészséges.” Ezt szeretném megosztani másokkal is. Mindennapi munkánk, örömünk és gondunk határtalan lehetőséget kínál a megírásra, megismerésre, egymás megértésére.

Papp Erzsébet (Zsike): Gyerekkoromban a jóságról írtam, a karácsonyi éjszakáról, a lepke szárnyáról. Ifjúságomban a csillagokról és a szerelemről. Öreg vagyok, sok minden történt.

Megtapasztaltam az emberi gonoszságot, a karácsonyok és a szerelmek megcsúfolását, az eltaposott lepkéket. Elfáradtam, felnőttek a gyerekeim, és egy kis huncut szemű úgy szólít, hogy Mamuci. De még mindig ezekről írok. A jóságról, a karácsonyi éjszakáról, a lepke szárnyáról, a csillagokról és a szerelemről.

Lehet, hogy nálam valami nem stimmel?

Nagy Erzsébet (Penzsi): Ha azon tűnődöm, miért is ragadok tollat, s írom ki magamból gondolataimat, elmém elhúzódik a vackába, és tüntet. Éberem figyel, s kierőszakolja belőlem, hogy ne vele, de nélküle találjam meg kérdésemre a választ. Ne elméből, de lelkemből hozzam föl, s emeljem tudatom szintjére. Lelkem élő, lüktető szeretet, amely kényszeríti elmémet érzéseim fizikális kifejezésére. S ez a „szeretetlenlék” ösztönöz, hogy másoknak is adjak ebből a szeretetből, nyújtsak örömet, tegyek boldoggá másokat is, akiknek szintén tárva lelkük és befogadóak. Az én lelkem boldog. Az a küldetésem, hogy próbáljak megérinteni más lelkeket is ezzel a boldogsággal. S ennek egyik „eszköze” nálam a vers. Egyszerű ember vagyok, egyszerű gondolatokkal. De egyedi és megismételhetetlen. Mert a gondolataim az enyéme, az én lelkemből fakadnak. S ha egész életemben csak egyetlen ember lelkét „érintettem” is meg, az már küldetésem sikerét jelenti.

Móricz Eszter: Debrecenben születtem, a gyökereim Szabolcs-Szatmár és Debrecen. Írogatással már kamaszkorom óta foglalkozom. Az irodalom szeretete mindig is meghatározó volt számomra: amolyan családi örökség. A szépirodalom, a versek lételememmé váltak. Nagy kedvenceim: József Attila,

Szabó Lőrinc, Tóth Árpád és Baranyi Ferenc. 2005 szeptember 6-án jelentek meg igazán írásaim először a Netversek, majd a Barátok Verslista, a Forrás, a Napsziget Íróklub, a Művészetek forrása és a Kalács honlapjain. Nyomatásban a Sodrásban 2006 antológiában, a Képzeld el irodalmi folyóiratban, a Napsziget irodalmi és művészeti folyóiratban, valamint Torontóban szintén egy negyedévente megjelenő magyar nyelvű folyóiratban, a Napló-ban. Eredeti foglalkozásomat is így választottam, nyomdász lettem, betűszedő. Mára már a számítógépes technika kiszorította „ólmos” szakmámat. Szerkesztő, montírozó, korrektor lettem. Két felnőtt gyerekem van. Nagyon pesszimista ember vagyok: ezt tükrözik verseim is. Szeretem a természetet úgy, ahogy van, szeretem az embereket, szeretem a szépet s a jót... Úgy gondolom, ha már egy valaki elolvassa az írásaimat, akkor már megérte tollat ragadni.

Rózsás Sándorné: Letenyén születtem 1939. március 8-án, ma már nagyon szép nap, Nők napja. Iskolai végzettségem nyolc általános. 1958. január 6-án férjhez mentem. Boldog családi életet élünk, két gyermekünk született. Első megszületett 1959-ben, második 1964-ben. Foglalkozásom női szabó, munkámat nagyon szeretem. Születésem óta letenyei lakos vagyok. Ma már egyedül élek, férjem, akit nagyon szerettem, el távozott már két és fél éve. Azóta intenzívebben írom verseim, ami történik, neki elmesélem. A szeretet hiányát, egyedüllétet, a múltbéli emlékezést – mind versbe foglalom. Madarak, virágok, szeretet, szerelem – ezt mind versbe gyűjtöm, és róluk álmodom. Eddig két verseskötetem jelent meg. Az első címe: Egy szál virág, a második köteté: A szeretet lángja.

Vörös Bernadett (Angel): 1979. március elsején láttam meg a napvilágot szüleim örömeire. Élveztem, hogy én vagyok a legkisebb, akire óvó szeretettel vigyáz két nővére. Tinédzser ko-

romban ismertem meg a legjobb barátnőmet, akinek két éve született egy gyönyörű szép kislánya. Jelenleg titkárként dolgozom egy vállalatnál, Székesfehérváron. Szakközépiskolás koromban az irodalom-tanárnőm szerettette meg velem az olvasást, ekkor kezdtem el a versírás felé fordulni. A legelső időszakban bármit megláttam, versbe öltöttem (pl.: Tárgyak, Ablak). Majd jött az első szerelem, mely más irányba terelte műveimet. Az első szakítás mély nyomot hagyott bennem, ekkor nagyon negatív hangulatú verseket írtam (pl.: Koporsó). 2000-ben férjhez mentem. A hullámzó házasságom újabb és újabb versek születését eredményezte. 2003-ban fedeztem fel a Barátok Verslistát, mely lehetőséget adott verseim neten, illetve kötetben való megjelenéshez. Egyre bátrabban mutatom meg verseimet a kívülállóknak is, nem csak a barátoknak. Műveimet nem tudom bekezelni, mert van pozitív és negatív hangulatú egyaránt. Ajánlom mindenkinek, hogy olvassa a verseket, és ha késztetést érez arra, hogy pár sort papírra vessen, akkor tegye meg, vállalja fel, és mutassa meg a nagyvilágnak.

Péter Erika: Valamikor a XX. században születtem Szarvason: hogy mikor, nem emlékszem már, mert a számokat mindig elfelejtem: kb. 3-70 év körüli lehetek. Életemnek több színtere volt, Békéscsabára 1989-ben költöztünk. Jelenleg tárlatvezető vagyok a Jankay Galériában.. ifjabb koromban óvónő és drámapedagógus voltam. Ehhez az időszakhoz fűződnek életem legkellemesebb emlékei. Békéscsabán 23 óvoda törvényességi felügyeletét láttam el, ezen kívül játék-munkaközösség vezető és a Megyei Drogprevenciós Munkacsoport aktív tagja voltam. Egyetlen fiam 1997-ben tragikus körülmények között halt meg, így ezt a munkát 2000-ben abbahagytam... Imádom a zenét, de ma már csak a helyi kórusban énekelek. A gyermekkor természetes próbálkozásaitól eltekintve kb. 1980-tól írok verseket, de ezt a „titkot” szinte senki sem tudta.

Legelőször 2004-ben jelentem meg nyomtatásban, mert barátaim – a titkot leleplezve – elküldték néhány versemet az Accordia Kiadó pályázatára. Azóta szorgalmasan írok, több antológiában, folyóiratban jelentek meg műveim. Önálló kötetem a „Mindörökké mosoly.” (Accordia, 2005.) Ezt a válogatást az általam Lélekzeteknek nevezett, ún. grafoterápiás verseimből állították össze. 2005 novembere óta internetezem, így lettem tagja a Barátok Verslistának is. Lélekzeteimet fűszerezem már vidámabb versekkel is, ezeket a szösszeneteket Bóvliknak hívom. 2006-tól tartom magam alkalmasnak (talán) arra, hogy a kicsinyeknek is írjak. A Gyerekekkel mások gyermekeinek szeretnék örömet szerezni. Jelenleg a Versel-Hetek c. gyermekverses kötetem a Móra Kiadónál kiadásra, illusztrálásra vár, s el ne kiabáljam (amit örömben máris megtettem), talán a 2007-es Karácsonyi Könyvvásáron kapható lesz.

Kovács József Tibor: Az idő ezen síkján a Kovács József Tibor nevet kaptam. Békéscsabán születtem 1977. december 16-án, és eddigi életem folyamatosan ebben a városban zajlott. Az írás létem elengedhetetlen része, melyet egyre inkább a befelé fordulás, az egyén megismerése inspirál. A hit elengedhetetlen része életfelfogásomnak (ami verseimben gyakran megjelenik), ennek lényege, hogy az Isten egy velünk, és mi egyek vagyunk vele. Hiszem, hogy társra van szükségünk a teljesség (Isten, Transzcendens) eléréséhez, és hiszem, hogy én már megeltem a társam...

Vass Norbert: Gondolatok a fejemben, kilométerek a lábamban, szavak a tollamban, érzések a szívemben. Azért születtem, hogy megszülessenek. Gyerek vagyok. Szerelmes vagyok. Bölcsész vagyok. Kaposvári vagyok. Naív vagyok. Álmódzó vagyok. Hiperrealista vagyok. Így megy ez... Én vagyok. Te vagy. Minden. Mindl.

Gyenesé Ibolya: Gyenesé Ibolyának hívnak ebben a Létben. Társammal, kit adott nekem az Ég, Békességben élek rég Keszthelyen, a Balaton „fővárosának” szívében. „Csend Háza” az otthonunk a „hazavágyókat” ott várjuk. Spirituális életünkkel szolgálunk, nincsen semmi, amit elvárunk. Része lettem az Egésznek. Nem írok, ha ihletésem nincsen.

Rólam nem kell tudni, talán csak annyit: a nevem hírnöke a Tavasznak, a Fénynek, a Reménynek; hirdetője az Örök Létnek. Mindenért Istennek hála: a dicsőség az övé. Így született meg a Fény, a Hang és a Csend. A Mesterek emlékére, az Emberek reményére.

„Mit számít az ha embernek hívnak is? Valódi lényem a lélek a szeretet: az egész Föld az otthonom s az Univerzum a szülőhazám.” /Sant Darshan Singh – Urdu misztikus költő/

Bíró Pál Tibor: 1966. november 22-én születtem Marosvásárhelyen, Erdélyben. 1999-től írok verseket, esszéket, mely művek idáig fiókfogságban szenvedtek. 2006-ban jöttem Magyarországra, pontosabban Budapestre, ahová hivatásom szólított mint fogtechnikust. Első verseimet az Accordia kiadó publikálta, dr. Balázs Tibor segítségével. Jelen pillanatban Gödön élek, és próbálok ismerkedni az ottani környezettel, ugyanakkor szerencsés embernek mondhatom magamat, mivel nagyon sok kedves emberrel tudtam megismerkedni. Remélem, hogy ez a baráti kör tovább fog bővülni.

Dobler Anita: Budapesten születtem, jelenleg Kecskeméten élek és dolgozom. Felsőfokú tanulmányaimat is „Hírös város” jogi egyetemén folytatom. Nagyon szeretek olvasni és verset írni – több-kevesebb sikerrel, ám annál nagyobb lelkesedéssel. Szeretném, ha versbe öntött érzéseimet minél több ember fogadná jó szívvel, és ha csak egy gondolat is célba talált, arra szokták mondani: „már nem hiába kelt fel a nap”...

Kovács Éva: Írok, mert ez jó nekem. Ajándék, ha a szó úgy simul a tollam alá, ahogy szeretném. Ha megtalál a mondat, a kép, amit keresek. Ha versben tudom elmondani magam. Külön öröm, ha másnak is öröm. Ha versben mondhatom el, ami a te szívedet is nyomja.

Nagy Krisztina: 1969-ben találkoztam a világgal. Többször próbáltam elbúcsúzni, de még mindig tartja kezében tenyeremet. Amíg el nem engedi, addig is élek, s a retinámra varázsolok színeket, a nagy szürkeségben.

Csetnegi László: 24 éves vagyok, egy kisvárosi helyi rádióban dolgozom hírszerkesztő gyakornokként. Ennyi talán elég is rólam.

Nem hiszem, hogy néhány mondat megmutatná, milyen is valójában egy ember. Bízom benne, hogy az írásom sok mindent elárul rólam. Inkább kihasználom a lehetőséget, hogy négy kivételes embernek ajánljam ezt a novellát, akik mind nagy hatással voltak rám emberként, és alkotóként is.

Ajánlom tehát ezt a novellát két irodalomtanárnak, Apátiné tanárnőnek, és Peresztegi Nagy Róbert tanár úrnak, Tóth Lacinak, a legjobb barátomnak, és természetesen édesanyámnak. Hiszen: „Az a szó, hogy édesanyám, ez az isten neve a gyermekek szívében és ajkán.”

Kiss-Deák Emese: Nem szeretek magamról beszélni. Nem beszélhetnék inkább másról? ☺ Ha a viszonyom az íráshoz érdekel, akkor az a válaszom, amit egy nálam bölcsőbb barátom mondott egyszer: „Kemény munka. 10% tehetség és 90% szorgalom.” Különben... Nyughatatlan vagyok, most kezdem megismerni magam. Talán lassan fel is nőök. Két éve úgy

döntöttem, nekivágok Angliának, hogy lássak, halljak, tapasztaljak. Találkoztam itt önmagammal. Jó is volt, meg nem is. De főleg elég, úgyhogy lassan indulok is haza, zsákomban a sok tapasztalattal, mondanivalóval.

Újlaki T. Erzsébet: 1955. március 21-én születtem Somlyóújlakon, Szilágy megyében. Szülőfalumból a természet, népdal, a néptánc iránti szeretetemet hoztam magammal az anyaországba, 1991-ben. 1979-ben végeztem el a marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskola bölcsészkarát. Zalagyömörőben (Veszprém megyében) élek a férjemmel és öt gyermekemmel. Kedvenc időtöltésem az olvasás, írás, kézimunkázás, éneklés. Az írást, a verset a lélek ajándékának tekintem, különleges adománynak. Ezt szeretném másokkal is megosztani.

Papp János: Mit is mondhatnék magamról? 1976-ban születtem, most 2007-et írunk. Míg tizenéves voltam, hamar eltelt az idő a boldog tudatlanság és tudattalanság téveszméi között. Húszas éveimet megkeserítette a szegénység és a munka, de volt itt már más is. Szerelem. Azt hittem, most már boldog leszek. De ezt is elveszítettem. Egyedül maradtam a meg nem értettség vastag falai közé zárva.

De nemrég találkoztam a versírással, s egy ideje közös az utunk és minden tisztelem és alázatomból az öve. Milyen ember lettem? Hogyan vélekedem a XXI. századról, melyben élek és dolgozom? Lelkemben dúló érzések harcát miként élem meg? Aki akar, most bepillanthat falaim közé s innentől én nem is mondok már semmit. Erről valljanak a verseim.

Kiss Balázs Kunó: Lassan harminc éves, írással ma már csak nagyon keveset foglalkozó fiatalember. Több mint félezer vers került ki az elmúlt másfél évtizedben a tollából. Saját bevallá-

sa szerint azért hagyta abba a költészettel való foglalkozást, mert nem érzi úgy, hogy olyat tudna alkotni, amivel már mások javát szolgálhatja. Nem érzi, hogy fel tud nőni olyan magasságokba, mint kedvencei: Weöres Sándor és Babits Mihály. A korai fiatalos, erotikus versekben megnyilvánuló lángolása húszas éveiben kezdett átalakulni az élet rejtelmeit boncolgató, nem öncélú alkotásokká. Kreativitását jelenleg a belső világának alakításában éli meg, és várja azt a pillanatot, amikor a belső csírái termő élőlényekké alakulnak.

Barna Júlia: Hatvanegy éves, boldog nyugdíjas vagyok. Boldogságom nem a koromnak szól, nem is a megromlott egészségi állapotomnak, hanem annak a lehetőségnek, hogy végre két szenvedélyemnek – az olvasásnak és az írásnak élhetek.

Az elmúlt évtizedekben ritkán jártam az élet napos oldalán, többek között az képezett árnyékot felettem, hogy érettségi után anyagi okokból nem tanulhattam tovább, a későbbiek során pedig szemműtéteken estem át. Verseket a középiskolás évek alatt kezdtem írni – az asztalfióknak – , nemrég vettem elő onnan őket. Eddig három versem jelent meg antológiákban, négyet egy irodalmi lap közölt, az idei könyvhétre pedig a hajdúdorogi Mészáros Károly Városi Könyvtár egy válogatást nyomtatott ki a Hajdúdorogi Füzetek sorozatban.

Boldogságomat jelenleg ennek a kiadványnak a sikere táplálja.

Nyári Zsolt: 1980. március 28.-án születtem Győrben, iskoláimat is itt végeztem. 12 éves korom óta írok verseket, a novellaírásokat viszonylag későn, 27 évesen kezdtem. Van már egy saját, magánúton megjelentetett verseskötetem, s most készülök egy országos méretű könyvkiadásra.

Angyali mese című novellámat, szívből ajánlom annak az embernek, aki megtanított igazán szeretni, s boldogan élni: Sz. II-dikónak!

Póka Thomas: 1981 nyarán születtem Németországban. Félig magyar, félig lengyel vagyok, Egyéves korom óta itt élek, és a magyar nyelvet is érzem igazán magaménak. 16 éves koromban írtam az első versemet, és azt követően sok szeretettel ijesztgettem tanáraitam verseimmel, most pedig eljött az ideje hogy a világot is megbénítsam.

Mézes Mónika: 1983. január 21-én láttam meg a napvilágot Budapesten, és azóta is Budakalászon élek szüleimmel és az öcsémmel, Istvánnal. Ez a gyönyörű kis község Pest megyében található Budapesttől pár kilométerre. Bátyám két éve nősült meg, novemberben született meg a kislánya, Ákos. Jelenleg asszisztensként dolgozom egy biztosítási alkuusz cégnél. Hobbim a színházba járás és a tánc. Egy éve járok egy musical-látványtánc iskolába. Csapatunk több országos bajnokságon ért el sikereket.

Szijártó Károly: Ki vagy - Mit akarsz? 54 éves vagyok. Kaposulán élek, édesanyámmal. Hátam mögött tudok sok mindent. Csapong a képzeletem. Mi ez? Szó, szavak, mondatok: kicsiny kis gondolatok. Szétszórva összerakott halmaz – képpé válik. Jó indulattal vers, mibe magokat szórtam. A **kö-
vér**, *dőlt*, aláhúzott, eltolt, illesztett szavak különböző vonalvezetés során élre kelnek, gondolattá válnak. Ha jónak látod, megkeresed őket, ha nem, hát nem. Mindenki szükséglete szerint láthatja, Találja meg benne a képeket! Remélve hiszem,

*„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.”*

Babits Mihály

Tartalomjegyzék

ÍRÁSAINK	1
KAMARÁS KLÁRA	2
BODÓ CSIBA GIZELLA	4
SZABOLCSI ERZSÉBET	5
HANYECZ ISTVÁN (Stefanicus Hungaricus Firkász)	7
KISS ANGÉLA (MIMANGI)	15
PAPP ERZSÉBET (ZSIKE)	21
NAGY ERZSÉBET (PENDZSI)	26
MÓRICZ ESZTER	29
RÓZSÁS SÁNDORNÉ	30
VÖRÖS BERNADETT	32
PÉTER ERIKA	33
KOVÁCS JÓZSEF TIBOR	35
VASS NORBERT	38
GYENESE IBOLYA	40
BÍRÓ PÁL TIBOR	44
DOBLER ANITA	47

KOVÁCS ÉVA	55
NAGY KRISZTINA.....	58
CSETNEGI LÁSZLÓ	61
KISS-DEÁK EMESE.....	64
ÚJLAKI T. ERZSÉBET	68
PAPP JÁNOS.....	74
KISS BALÁZS KUNÓ.....	79
BARNA JÚLIA.....	81
NYÁRI ZSOLT	86
PÓKA THOMAS.....	99
MÉZES MÓNKA.....	101
SZIJÁRTÓ KÁROLY	103
BEMUTATKOZUNK.....	109
TARTALOMJEGYZÉK	121

A BARÁTOK VERSLISTÁNAK EDDIG A KÖVETKEZŐ KIADVÁNYAI JELENTEK MEG:

2001 – Hálóba szőtt szavak c. verseskötet. A könyv ára: 400 Ft.

2004 – Álmodók Földje c. verseskötet. A könyv ára: 450 Ft.

2005 – VersüzeNET c. verseskötet. A könyv ára: 500 Ft.

2006 – A lélek temploma c. kötet. A könyv ára: 500 Ft.

Mindegyik antológia 216 oldalas, és 200-270 verset tartalmaz a Barátok Verslista tagjainak tollából.

2005 – Magánkozmosz I. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2005 – Magánkozmosz II. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2006 – Magánkozmosz III. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2007 – Magánkozmosz IV. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

A fenti novelláskötetek 48-60 oldalasak, A5-ös méretűek.

16-25 novellát tartalmaznak a Barátok Verslista tagjaitól.

2004. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 1. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2005. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2005. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 3. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2006. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 4. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2006. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 5. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2007. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 6. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

A fenti folyóiratok 48-60 oldalasak, A5-ös méretűek. 50-55 írást – főleg verseket – tartalmaznak az előző szám óta a Barátok Verslista levelezőlistáján megjelent írásokból.

2006 – Sodrásban 2006 c. antológia. A könyv ára 1000 Ft.

2007 – Sodrásban 2007 c. antológia. A könyv ára 1000 Ft.

Mindegyik antológia 100 oldalas.

A fenti kiadványaink megrendelhetők a megrendeles@verslista.hu e-mail címen, illetve a következő postai címen:

Barátok Verslista 8263. Badacsonytördemic, Római út 84.

A Barátok Verslista tagjai közé a subscribe@verslista.hu címre írt e-maillal kerülhetsz fel, ha elfogadod a lista szabályait.

**Honlapjaink: <http://www.verslista.hu>; <http://www.kepzeldel.hu>;
<http://www.alkot.hu>; <http://www.poeta.hu>.**